

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

“Redzi, es nāku drīz” – Atklāsmes gr. 22:12

Reimars A.C.Šulcs

KAINAM NEKAS NEBIJA PRET DIEVU

Kas ienīst savu brāli, ir vēl aizvien tumsā.

“Mīļie, ne jaunu bausli es jums rakstu, bet vecu bausli/ Tomēr jaunu bausli es jums rakstu, un tas ir patiesss Viņā un jūsos, jo tumsība zūd un īstā gaisma jau spīd. Kas teicas esot gaismā un ienīst savu brāli, ir vēl aizvien tumsībā”1.Jāņa 2:7-9

Ja Bībelē ir kādas grūtas vietas, tad šī ir viena no tām. Jāni, mēs tev gribam pajautāt: “Vai mums ir vai nav jauns bauslis, un, ja ir, kāds tas ir?”

Es ticu, ka atbilde ir gan “jā” gan “nē”, tieši tā, kā Jānis to pasaka. Un šī spēle ap “vecu” un “jauno” attiecas uz attiecībām ar mūsu brāli. Dievs vienmēr ir uzsvēris pamat doktrīnu, ka tavas attiecības ar Dievu nevar būt kārtībā, ja tās nav kārtībā ar savu brāli. Patiesībā, tā ir cilvēces vēstures mācība Nr. 2. Mācība Nr. 1 ir tā, ka cilvēks ir šķirts no Dieva un izdzīts no Dieva tuvuma paradīzes, ja viņš grēko pret Dievu. Ādams grēkoja pret savu brāli, kad Ābels Dievam pienesā pieņemamāku upuri. Kaut gan Kainam nebija nekā pret Dievu, fakts, ka viņam bija kaut kas pret savu brāli, atsvešināja viņu no Dieva. Nauds pret brāli Kainu atsvešināja no Ābela radītāja.

Jā, tu dzirdēji pareizi, Kainam nebija nekā pret Dievu, ciktāl viņš bija ieinteresēts. Viņš upurēja, pielūdza, lūdza – viņš mīlēja to Kungu. Un miljoni no mums ir tādi paši kā viņš. Kaina nolūki un attieksme pret Dievu bija pozitīva.

Kaina problēma bija tā, ka, lai cik laba bija viņa attieksme pret Dievu, Dievs nebija apmierināts ar viņa attieksmi pret brāli. Kad Kains uzvilka sērkokciņu, lai aizdedzinātu upuri, Dievs sauca: “Stop! Pārtrauc to, Kain! Es nevēlos tavu lūgšanu! Es negribu tavu pielūgsmi! Man nevajag tavu upuri! Es no tā neko nepieņemšu, jo tev ir kaut kas pret savu brāli.”

Es to vēlos izsacīt skaidrāk. Pieņemsim, ka miljoniem lūdzēju, kuru attieksme pret Dievu ir pilnīgi pozitīva. Viņi nekad nekavē draudzes dievkalpojumus, lūgšanu sapulces, dod ziedojumus misionāriem u.t.t. Kā jums šķiet, cik daudziem no šiem miljoniem ir viss kārtībā attiecībās ar saviem brāļiem un māsām? Ja jūs man pateiksiet šo skaitu, es nosaukšu, cik daudzu cilvēku pielūgsmē ir Dievam pieņemama. Īsi sakot, cik daudzi no tiem aizies uz debesīm.

Iedomāties, ka kāds no mums var nonākt debesīs ar aizvainojumu, ar kritisku un tiesājošu attieksmi pret brāli, nozīmē pieļaut nāvīgu kļūdu. Šī, mans draugs, ir cilvēces vēstures mācība Nr. 2 un mācība Nr 1 ārpus paradīzes: nav pestīšanas bez pareizām attiecībām ar mūsu brāli.

Tas ir apstiprināts Kalna svētrunā, kad Jēzus saka: “Ja jūs cilvēkiem viņu noziegumus nepiedodat, tad jūsu debesu Tēvs jums jūsu noziegumus arīdzan nepiedos” (Mateja ev. 6:15).

Vai jūs domājat, ka kāds pie altāra patiešām tiek pestīts, ja viņam joprojām ir aizvainojums pret brāli, māsu, skolotāju, jauniešu vadītāju, mācītāju, māti, tēvu vai kādu citu? Katrs, kurš iet pie altāra, lai saņemtu piedošanu, bet patur sevī rūgtumu pret kādu, nav atgriezies, pat ja domā, ka ir. Mums netiek piedots, ja mēs nepiedodam citiem un nemīlam viņus. Bez piedošanas nav jaunas dzīves.

Vai redzi, cik daudz “kristietim” nav degsmes, nav augļu, nav rūpju zudušo dēļ un vēlēšanās pēc svētuma? Tie nekad pa īstam nav dzimuši no Dieva.

Tiktāl šis vecais bauslis, kas ir jaunais bauslis un tomēr nav īsti jauns bauslis, bet vienkārši mācība par nepieciešamību mīlēt savu brāli, kas ir tik pat veca patiesība kā laiks, ir kļuvusi daudz skaidrāka, kopš Jēzus ir nācis kā pasaules gaisma, tādēļ šķiet, ka tas ir jauns bauslis.

Mēs skaidrāk kā jebkad redzam, ka tas, “kas teicas esot gaismā un ienīst savu brāli, ir vēl aizvien tumsībā”, jo “tumsība zūd un īstā gaisma jau spīd”.

Jēzus nāca kā pasaules gaisma. Jānis savā evaņģēlijā saka: “Viņā bija dzīvība un dzīvība bija cilvēku gaisma. Gaisma spīd tumsībā...” (Jāņa ev. 1:4-5).

Baznīcas vēstures zinātnieki runā par tumšajiem laikiem, kas valdīja apmēram no 6.-15.gadsimtam. Bet apustulis Jānis runā par tumsības laikiem no cilvēces grēkā krišanas līdz Jēzus nākšanai. Pirms Jēzus nāca garīgi bija ļoti, ļoti tumšs. Garīgi runājot, cilvēki staigāja ar svecītēm. Bet nu, kad Jēzus ir atnācis kā gaisma, Viņš “apgaismo ikvienu cilvēku” (Jāņa 1:9), un mēs, kopš ir nācis Svētais Gars, varam daudz skaidrāk uztvert to, ko Kains neredzēja: nav iespējams nākt pie Dieva bez mīlestības uz savu brāli.

Tu vari būt pasaules lielākais sludinātājs, bet ja nemīli savu brāli, jā, pat vienu brāli, tu esi tumsā.

“Kas savu brāli ienīst, ir tumsībā un dzīvo tumsā un nezina, kurp iet, jo tumsa ir aptumšojusi viņa acis” (1.Jāņa 2:11). Neviens kurš ienīst (nicina, jeb jūt riebumu) savu brāli, neder par vadītāju, jo viņš ir akls, viņš staigā tumsā. Kā tad viņi var vadīt?

Kuru brāli man jāmīl? “Kas mīl savu brāli, paliek gaismā...” (1.Jāņa 2:10). Kuru brāli man jāmīl, lai varu palikt gaismā? Vai tas ir viens no tiem, kurš apmeklē to pašu lūgšanu sapulci, ko es, vai arī tas, kurš nekad neiet uz lūgšanu sapulci? Vai tas, kurš ir laipns pret mani, vai arī tas, kurš mani nicina? Vai tas, kurš ir devīgs, tāpat kā es, vai arī tas, kurš ir skops naudas došanā? Vai tas ir viens no tiem, kuram patīk baznīcas mūzika, kuru arī es cienu, jeb arī tas, kuram ir citādāks pielūgsmes veids? Vai tas, kurš tic Gara dāvanām tāpat kā es, vai arī tas, kura domas šajā jautājumā atšķiras?

Vai Jāņa rakstos kaut kur ir atrodama atļauja izšķirot un izvēlēties, kuru brāli man jāmīl un kuram jāpiedod, lai paliktu gaismā? Patiesi, atbilde ir nē. Ikviens no Dieva dzimušais ir mans brālis. Kamēr Jēzus viņu mīl, arī man jāmīl viņu tādu, kāds viņš ir. Vai neesi laimīgs, ka Jēzus tevi mīl tādu, kāds esi. Vai tu jau esi sasniedzis pilnību, jeb tev vēl ir trūkumi, vājības, negludumi vai vājās vietas? Vai tu kādreiz ir jālūdz piedošana? Vai tev vēl joprojām nepieciešams strādāt pie savas sirds un dzīves? Vai Jēzus tevi joprojām mīl tādu, kāds esi? Kas tad tev liek domāt, ka Jēzus nemīl tavu brāli tādu, kāds viņš ir?

Tas, protams, nenozīmē, ka tev jākopj draudzību ar brāli, kurš staigā nepaklausībā. Pāvils to paskaidro 2.vēst. Tesalonīķiešiem 3:14-15: "Ja kāds neklausu mūsu vēstules vārdiem, to ievērojiet, un nesaejieties ar to, lai tas justos apkaunots. Tikai neizturieties pret to kā pret ienaidnieku, bet pamāciet to kā brāli."

Jā, brālis, kurš neseko tā Kunga vārdam, nav ienaidnieks, viņš joprojām ir brālis. Vai tev jāēd, kopā ar viņu? Nē! Vai tev jāmīl viņu? Jā!

Ak, mans draugs, ja man pret kādu ir rūgtums, es nevaru vairs staigāt ar Dievu, tāpat kā Kains nevarēja. Es nevaru tikt glābts, jo Jēzus teica, ka man nepiedos, kamēr es nepiedošu savam brālim. Es nevaru staigāt gaismā, ja nemīlu savu brāli.

Beidzot, cik daudz man jāmīl savu brāli? Tāpat kā Jēzus to darīja, un tas ir pilnīgi. Vai tas ir vecais bauslis? Patiešām, tas ir. Vai tas arī ir jaunais bauslis? Jā, jo mums nav tikai Jēzus piemērs, kā mīlēt citus, bet Viņš arī dzīvo mūsos, un Viņa mīlestība var plūst caur mums uz citiem. Patiešām "tumsība zūd, ne īstā gaisma jau spīd!"

Slavēts Dievs!